

Tranås den 10 augusti 2017

Guds frid,

Efter avslutad semester är vi nu tillbaka i tjänst. Vi har haft det bra med tillfälle till både resa i kort och lång bemärkelse. Det har också funnits tid till vila och återhämtning samt en del renoveringsarbete kring vårt hus. Vi känner tacksamhet för den tid som vi fått tillsammans under semestern. Viktig och välbehövlig tid till återhämtning för att orka med höstens arbete. Redan i slutet av den här veckan kommer jag att genomföra höstens första resa, som blir till Moldavien. Det är den första resan för i år. Känns angeläget och viktigt att få möta våra vänner där och på nära håll följa arbetet och också stötta och hjälpa.

Vi vill också inledningsvis tacka för brev och gåvor vi fått ta emot. Ditt engagemang, som du säkert förstår, betyder mycket för oss och för de som står som mottagare. Tack för ditt outtröttliga engagemang. Nu några tankar ifrån Guds ord.

Några ord om rädsla

Det finns mycket här i livet man kan känna rädsla inför, i synnerhet när vår omvärld ser ut som den gör. Listan över saker vi kan känna rädsla och kanske rent av fruktan inför varierar naturligtvis. Hur vi uppfattar saker och hur dessa känslor tar sig uttryck, skiljer sig från person till person; din rädsla skiljer sig ifrån min. Vår personlighet spelar också in. En del människor oroar sig för "minsta lilla sak", andra verkar tillsynes oberörda. Som bekännande kristna är vi inte undantagna dessa känslor. Vi som alla andra brottas också med dessa känslor. Våra rädslor rör sig i två områden; inre och yttre rädslor. De inre utgår ifrån oss själva, de yttre kommer i form av synintryck och saker som vi möter i vår vardag eller oväntade situationer vi möter. Ibland är det situationer som vi själva inte kan kontrollera. Oavsett blir upplevelsen stark och ibland behöver vi hjälp att komma ur dessa situationer. Kanske kan dessa rader få påminna dig om den rikedom och tröst som finns i tron. Genom tron kan vi också utbedja beskydd för våra tankar och vårt känsloliv. I och genom tron kan våra tankar och känslor få beskydd. Det är ju precis det som Paulus också påminner oss om med orden från Filipperbrevet 4:7: "Då skall Guds frid som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus". Genom Guds frid, som bor i vårt hjärta, skänker oss tron beskydd för vårt hjärta och våra tankar. Viktigt att påminna sig om detta och att Guds beskydd är verkligt och en tillgång för varje troende. Den rädsla vi kan känna kan ibland vara så stark att den

övergår i ren fruktan. Både rädsla och fruktan kan vara så starka att de kan "sätta sig" i vår kropp. Den rädsla vi ibland kan känna, oavsett den är verklig eller finns i vårt känsloliv, kan ibland vara så stark att den leder till handlingsförlamning. Vi vet inte hur vi skall hantera det "hot" som kommer emot oss. Det kan vara ett yttre hot som vi helt enkelt inte styr över. Människor och omständigheter kan utgöra ett allvarligt hot emot oss. Men vår rädsla kan också vara en tanke eller en känsla. Frågan vi ställer oss är hur vi handlar och beter oss då detta händer.

Vi kan börja med att konstatera att uttrycket "Var inte rädd!" återkommer ofta i Bibeln. I lite olika former förekommer det 365 gånger – det finns alltså ett ord för årets alla dagar som uppmuntrar oss att inte känna rädsla eller att frukta. Bibelordet och Jesu egen undervisning ger oss mycket tröst då vi brottas med detta. Det finns därför goda skäl att vända sig till bibelordet. Om vi läser Guds ord, som vår tro och vårt liv bygger på, kan vi se att själva motgiftet, antidoten till rädsla och fruktan, är tro. Hebreerbrevet 11:1 läser vi: "Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser." Tron bor alltså i vårt hjärta. Tron har inte sin rot i vårt känsloliv. Den är som bibelordet beskriver det "en visshet om det vi inte kan se" en övertygelse om att det bibelordet undervisar är sant. Därför måste vi "ställa oss" på gudsordet och i vår tro och bekännelse bekänna det som bibelordet håller för sant. Det är detta som är tro.

Vad som också är viktigt att påminna sig om då vi möter rädsla och fruktan är Guds trofasthet. I 2 Thessalonikerbrevet 3:3 kan vi läsa. "Men Herren är trofast, han skall styrka er och skydda er för det onda." Många av oss kan vittna om Guds trofasthet. Att Gud aldrig svikt mig, så varför skulle han göra det nu? Läser vi Bibeln ska vi finna att Gud aldrig svikit eller övergett sitt folk. Guds trofasthet går som en röd tråd genom alla Bibelns böcker. Guds "frånvaro" handlar mer om människans oförmåga att följa Guds bud och hans vägar. Vår egen olydnad och själviskhet för oss bort ifrån Gud. Nej, Guds trofasthet varar ända in i evigheten. Psalmisten skriver: "Varför skulle jag frukta i olyckans tid, då bedragares ondska omger mig ... (ty) mig skall Gud köpa fri, han skall ta mig ur dödsrikets grepp." Ps 49:6,16. Jesus Kristus har friköpt oss med sitt eget blod. Vi tillhör Gud, är hans barn och ingenting kan rycka oss ur hans hand. När fruktan, rädsla, ängslan eller oro sätter in, är det viktigt att vi tar vår tillflykt till Guds ord, håller oss

nära Honom i ord och i handling. Påminner oss själva om vad Gud förmår. Det är där vi vet att hjälp och stöd finns. Vi vet varifrån vår hjälp kommer! Vi behöver inte famla i blindo, söka i nyandliga, grumliga vatten efter tröst, vishet och hjälp. Vi behöver inte gå till olika medium eller kasta ut pengar på olika kurser, där vi ”lära oss” olika tekniker. Vi vet till vem vi skall gå! Profeten Jesaja skriver: *”Frukta inte, ty jag [Gud] är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.”* Jesaja 41:10. Vilka trösterika ord. Den rädsla och oro vi ibland kan känna är ofta förknippad med det förflutna eller med vår framtid. Sällan med nuet. Vi oroar oss för saker som ligger bakom, saker vi egentligen inte kan påverka, då de redan hänt. Skadan är, så att säga, redan gjord. Framtiden vet vi heller ingenting om. Vi oroar oss för saker som vi kanske aldrig behöver möta. Faktum är att en oerhört stor procent av det vi går och oroar oss för aldrig inträffar. Däremot har vi Guds löfte om att han hjälper oss idag, för den tid och stund som nu är. Vi har aldrig fått löfte om en morgondag. Men för varje dag som vi får nåden att vakna upp till en ny morgondag, hjälper Herren oss. Till Joshua sade Gud en gång: *”Ingen skall kunna hålla stånd mot dig så länge du lever. Jag skall vara med dig som jag var med Mose och inte svika dig, inte överge dig.”* Josua 1:5.

Nu kanske du tänker att det är ju enkelt att skriva dessa ord, men att leva efter dem är något annat. Jag kan bara hålla med dig. Men låt mig då få påminna dig om att då vi befinner oss i ”dödsskuggans dal” är det en himmelsvid skillnad att vandra där utan Gud mot att vandra genom denna dal tillsammans med honom. Psalmistens välkända ord från Psalm 23 påminner oss än en gång *”Om jag och vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav, de trösta mig.”*

Men låt oss också påminna varandra om vad Paulus skriver i 1 Timoteus 4:7-10: *”Öva dig i stället i gudsfruktan. Ty kroppsövning är i någon mån nyttig, men gudsfruktan är på allt sätt nyttig, eftersom den har löfte om liv, både för den här tiden och den kommande - det ordet är tillförlitligt och på allt sätt värt att tas emot. Det är därför vi arbetar och kämpar, ty vi har satt vårt hopp till Gud, som ger liv och är Frälsaren för alla människor, först och främst för de troende.”*

Det kristna livet kräver övning. Paulus uppmanar oss att ”öva oss i gudsfruktan” och att kroppsliga övningar ”i någon mån” är nyttiga. Men framför allt pekar han på de andliga övningarnas nytta. Att lära sig känna igen Guds röst kräver övning. Att våga lita till Guds tilltal, kräver övning. Personligen tror jag att vi måste ”öva oss” att känna tillit, förtröstan, att inte oroa oss (i onödan). Alla dessa trons egenskaper kräver sitt mått av övning. Att våga tro kräver också sitt mått av arbete och övning. Tron är visserligen en gåva, men vi måste också ”öva oss att tro”. Med det menar jag att vi i vår vardag låter tron få vara en naturlig del, där vi är öppna för den helige Andes tilltal. Kroppsliga övningar är nyttiga och har sin givna plats, men för den troende är också de andliga övningarna viktiga för det andliga livet. De är en absolut nödvändighet för att kunna växa som kristna. Dessa övningar har med vår andliga mognad att göra. Inte minst den andliga urskillningens gåva är oerhört central. Inte minst i den tid av andlig ”förvirring” som råder idag. Både i och utanför våra egna led. Öva er i gudsfruktan! Det är ord att fundera och bedja vidare över. Guds rika välsignelse över dig! Jag

Ett härligt gäng i färd med att åka till lägergården.

Den stora lägergården i Balti som samlar många ungdomar till nära upplevelser med Gud.

Man samlades i både stora och små grupper för undervisning och samtal.

vill också tillägga att ibland kan vi också behöva samtala med någon som kan ge oss goda råd och mänskligt stöd, då vi befinner oss i svåra situationer. Samtalet är viktigt och betydelsefullt och har sin givna plats. Känner du att du behöver stöd och hjälp, är min uppmaning att söka upp någon som kan hjälpa dig reda ut din situation. Du är välkommen att höra av dig till oss, om du känner så.

Moldavien

Som sagt, en resa väntar nu om bara några dagar. Tillammans med ett mindre team kommer vi att arbeta med flera olika aktiviteter under en vecka. Under förmiddagarna kommer vi att ordna med ett dagkollo för de lite yngre barnen. Tid för undervisning och andra sommaraktiviteter finns också på schemat. Eftermiddagarna kommer i huvudsak användas för besök i familjer och annat socialt arbete. Flera gudstjänster är redan inbokade, så det blir tillfälle till vittnesbörd och predikan. Erfarenheten säger mig att det kommer bli några hektiska dagar. Det blir tillfälle i nästa brev att mer ingående berätta om hur resan varit. Innan vi gick på semester skrev vi om de sommarläger som församlingen är med och arrangerar. Många unga har fått möjlighet att åka på detta läger. Vi känner tacksamhet till Gud och till mångas engagemang i form av förbön och gåvor till förmån för att detta skall kunna bli möjligt. Att få ge dessa unga den bästa gåva som finns; möjligheten att få lyssna till Guds ord och ta emot frälsning är en oerhörd förmån. Tack för ditt engagemang för dessa unga. Vi har fått en hälsning ifrån Igor som vi skickar med i detta brev. Han skriver:

Hur Gud använder sommarlägret för barns frälsning

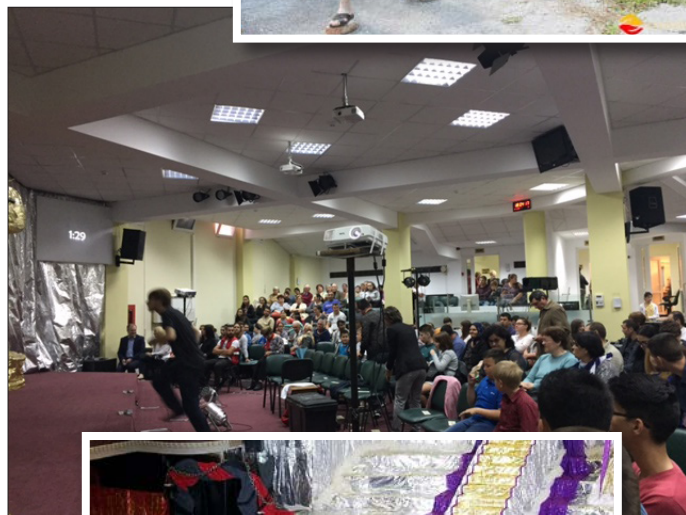
Genom Guds nåd, har vi kunnat välkomna 80 barn från Glodeni, i åldrarna 8-15 år. Barnen medverkade i lägets olika aktiviteter såsom bibelundervisning, sportaktiviteter, olika hantverk och pyssel, men också i lovsången.

Då jag under en av veckans kvällar hade möjlighet att tala om relationen mellan barn och föräldrar, gjorde jag en inbjudan till frälsning då en stor skara barn kom fram för förbön. En grupp äldre barn fanns med i förbönen för dessa barn och deras föräldrar. Vår bön är att Gud skall hjälpa dem bygga sunda och riktiga relationer med sina föräldrar, relationer som bygger på en biblisk grund.

För närvarande har vi mellan 40-50 barn från Glodeni som vi önskar knyta en närmare kontakt med. Från oktober, då vi startar de regelbundna samlingarna i kyrkan, önskar vi knyta en närmare kontakt med dessa barn. Vi vill hjälpa dem i deras relation med Gud och hjälpa dem bygga en stark relation med Jesus genom de aktiviteter som församlingen har. Vi tackar Gud för den förvandling vi sett i dessa barn tack vare de sommarläger vi kan ordna. Jag vill tacka dig för den ekonomiska hjälp som vi fått till dessa läger. Jag ber att Gud skall välsigna dig!

Igor Lazar
Pastor

Medveten om att jag skrivit detta i tidigare brev, kan det inte nog upprepas; det betyder så oerhört mycket att kunna ge dessa barn denna möjlighet. Tack för det du gör och har gjort för arbetet i Moldavien. Det går fortfarande att ge en gåva till förmån för dessa läger. Tack för ditt engagemang!

Bilder från dramaföreställningen i Galati. Många människor svarade på frälsningsinbjudan.

Resa till Ryssland

Jag vill ta tillfället att skriva några rader om situationen i Ryssland. Under en ganska lång tid har jag känt en uppmaning att om möjligt göra en resa dit. Du som följt FTMs arbete under en längre tid, kanske kommer ihåg att vi hjälpte en nystartad församling med en kyrkolokal för ett antal år sedan. Sedan ganska många år har man lämnat just denna byggnad, då församlingen under flera år haft en stark tillväxt. Under flera år hade vi ingen direkt kontakt med församlingen, men på senare tid har vi kunnat återknyta kontakten med pastorn i församlingen. Under cirka två år har jag och en tidigare medarbetare, Paul, haft kontakt och planerat för en resa dit, tillsammans med två andra personer. Tanken var att denna resa skulle blivit av under hösten. Vi kom så långt att alla förberedande papper och handlingar var ivägskickade. Strax därefter fick under-teknad veta att situationen förändrats för pastorn och hans medarbetare. Situationen är tuff och myndigheterna utsätter pastorn och församlingen för ett enormt tryck. Man anklagar församlingen och pastorn för många saker, i hopp om att sätta stopp för deras arbete. Alla dessa anklagelser saknar naturligtvis saklig grund.

På grund av den politik som förs i Ryssland, har situationen för de evangeliskt troende försämrats avsevärt. Idag ser vi tydliga tecken på att en tillbakagång till forna tiders Sovjet är fullt möjliga. För att låna pastorns egna ord: "Idag har vi än så länge en järnridå av plast, men den kan snart komma att bytas mot en av järn". En mycket tragisk och oönskad utveckling. Pastorn och hans medarbetare har helt nyligen tagits in till förhör, där myndigheterna försöker att hitta saker som man kan använda emot dem. På grund av de saker som nu hänt, har vi beslutat att vänta med resan till dess situationen lugnat ner sig. Vi vill inte på något vis försämrade det rådande läget för dem personligen och för församlingen, eller utsätta oss själva för onödiga risker. Min uppmaning till dig som läser detta är att sätta Ryssland på din bönelista! Pastorn, hans familj, hans medarbetare och församlingen behöver våra förböner. Vi hoppas kunna genomföra den här resan och kommer återkomma i kommande brev. Vi följer situationen på nära håll. Namn och plats har medvetet utelämnats.

Rumänien - Dramat Himmelens portar...

Du som läser våra brev kommer säkert ihåg att vi tidigare i våras hjälpte en organisation i Rumänien, belägen i Oradea, leds av Mircea Ardelian. Han reser med dramat i både Rumänien och i Moldavien. I samband med att vi gav organisationen ett släp, kunde vi också vara med och hjälpa till ekonomiskt med en av de resor som tidigare var planerad. Vi förmedlade hjälp till bränslekostnaderna till denna resa, då vi kunde skicka 5 000 kronor. Resan gick till Galati, som ligger i södra Rumänien, alldeles i närheten av gränsen till Republiken Moldaviens södra spets. En resa på närmare 140 mil fram och tillbaka. I dagarna fick vi en rapport från resan. Det glädjer oss så oerhört när vi ser frukten av ett evangeliskt arbete. Det är fallet med detta drama. Många människor kommer till tro genom dessa dramaföreställningar. De lokala församlingarna gör ett stort uppföljningsarbete, där människor sedan slussas vidare in i lokala församlingar på orterna de bor. Att se detta är oerhört tillfredställande. Mircea skickade oss denna korta rapport.

Kära vänner!

Den första kvällen med dramat som spelades upp i Emanuelskyrkan i Galati blev en stor välsignelse

för alla som deltog och som såg föreställningen. Församlingen på nära 400 medlemmar är verkligen hängiven evangeliet. Församlingen har varit med oss under 20 år, sedan vi startade detta arbete. Under de senaste åren har församlingen vuxit enormt. Då vi besökte den i maj i år kunde vi se Gud verka på ett mäktigt sätt. Under första dagen, då ca 280 personer såg dramat, blev 30 personer frälsta. Guds rike har utbrejts även i år i Galati. Prisad vare Gud!!

Den andra dagen kom ytterligare 25 personer till tro genom syndernas förlåtelse. Vi är så tacksamma till de som genom förbön och andligt stöd flyttade fram gränsen för Guds rike på den här platsen. Den här församlingen är också den församling som hjälpte oss redan 1998 att också kunna resa i Republiken Moldavien och arbeta med församlingar där. Vi har sedan dess besökt Moldavien varje år. Sedan dess har Gud genom detta drama fört många människor till tro. Genom dramat har vi genom åren kunnat se hur de som kommit till tro också fört evangelium till andra nationer. Tack för ert stöd och vi önskar er Guds rika välsignelse.

Mircea och Dana Ardelian

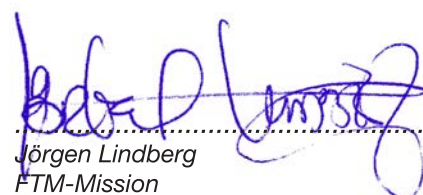
I ett tidigare samtal med Mircea påminde han mig om att det faktiskt är tack vare min pappa, Oliver Lindberg, som detta drama finns i Rumänien. Genom kontakter som togs för säkert mer än 20 år sedan kunde Oliver introducera detta drama i både Polen och Rumänien. Genom åren har många tusen människor sett dramat och många, många människor har kommit till tro. Den sammanlagda frukten av detta arbete är naturligtvis omöjlig att veta, men en dag då vi når himmelen kommer det uppdagas vad detta drama gjort för skillnad. Mot den här bakgrunden känns det oerhört välsignat att få så in i detta arbete. Vi är säkra på att den hjälp som vi kunnat förmedla är direkt koppad till människors frälsning. Den vetskapen är oerhört värdefull och skänker oss stor glädje.

Månadens projekt

Som tidigare skrivits går det bra att ge en gåva till arbetet i Moldavien också denna månad. Behoven är fortsatt stora och arbetet måste få fortsätta. Vi är oerhört tacksamma för de år som ligger bakom, men blickar framåt med förväntan på vad Gud vill göra. Det går naturligtvis att ge en gåva till något av de övriga projekt som vi stödjer. Vårt hjärta klappar för olika saker. Tack för ditt fortsatta stöd.

Avslutning

Min förhoppning är att det brev du läst fått vara till välsignelse för dig. Vi gläds med dig över vad Gud gör på olika områden där vi finns verksamma. Till avslutning påminner jag om möjligheten till samtal och förbön. Hör av dig på det sätt du finner lämpligast. Vi tror på bönens makt att förändra förhållanden och situationer som för oss ser omöjliga ut. Välkommen att höra av dig.

Jörgen Lindberg
FTM-Mission